

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.

Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »

Za inozemstvo celo
leto lir 40.

Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.

Odgovorni urednik:
Poide Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 28

V Gorici, v petek 8. aprila 1927.

Leto X.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
že«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici. Ri-
va Piazzetta št. 18.

Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Znamenito priznanje.

Glasi goriškega novinarskega združenja »Squille Isontine« je v svojih dveh zadnjih številkah objavilo študijo profesorja Umberta Bonnesa pod naslovom »Politične in socialne študije o Slovencih.«

Uredništvo lista omenja uvodoma, da kdor se bavi s politiko v obmejnih krajih, mora dobro poznati politično življenje ljudstva, ki tod biva. Ta misel je sama po sebi povsem jasna, a vendar je dosti takih, ki življenje in razvoj Slovencev malo ali nič ne poznajo. Ne malo so teh netočnosti krivi priznanski članki pisani v navalu razgretega nacionalizma. Tudi naši časnikarski tovariši v »Squillah« niso bili v člankih o Slovencih do sledje popolnoma pravični. To svojo napako so deloma popravili s članki profesorja Bonnesa, ki so objektivno in brez politične strasti pisani. In to je prava pot za medsebojno razumevanje obeh narodov v obmejnih krajih!

Bonnes očrta v kratkih stavkih ves politični, kulturni, socialni in gospodarski razvoj slovenskega naroda od dobe taborov dalje. Pri pisanju se naslanja najbolj na že znane slovenske pisatelje Lončarja, Prijatelja, Prepeluha in na Nemca Wendela, ki je podal najbolj točne slike o Sloveniji in Jugoslaviji.

Najbolj simpatično je orisan Janez Ev. Krek. Članek poudarja, kako je duhovščina pod Krekovim vodstvom vsestransko dvignila slovenski narod. Njej ob strani je stala in še stoji učeča se mladina, ki pomaga pri ljudski prosveti.

»Delo za gospodarsko izboljšanje,« piše prof. Bonnes, »je morda najbolj občudovanja vredno od vsega, kar je mogel majhni in ubožni slovenski narod v tako kratkem času doseči pod vodstvom svoje duhovščine in »svojega očeta« Kreka.« Bolj na široko se razprede članek pišoč o Krekovi borbi proti kapitalističnemu liberalizmu. Kaj vse je storila slovenska duhovščina za kulturno in socialno izomiko Slovencev pove stavek: »Gigantsko je njegovo (Krekovo) delo in njegovih sodelavcev, ponižnih podeželskih duhovnikov: delo ljubezni in zvestobe.«

Zaključuje se pa Bonnesova študija z besedami: »Številke ne zadoštujejo, da bi v pravi luči pokazale delo slovenske duhovščine v zadnjih 40 letih; naštevanje dogodkov in števil ne more premeriti tiste poti, ki jo je prehodil majhen narod v tako kratkem času.«

To so v glavnem izvajanja prof. Bonnesova, ki jim moramo priznati tako objektivnost, kakoršne nismo bili vajeni od pisateljev sličnih člankov.

Vendar si dovoljujemo pristaviti še par stavkov ne v lastno obrambo, marveč v pojasnilo. Čestokrat moramo slišati neresna očitavanja o slovenski zaostali kulturi, o ljudstvu, ki nima ničesar lastnega pokazati. Takim neresnim ljudem pove omenjeni članek, da je tukaj ljudstvo, ki je v kratki dobi prehodilo dolgo pot. Izpopolnilo je skoraj do viška svojo kulturno in gospodarsko organizacijo. In kako je moglo to storiti?

Slovensko ljudstvo je sezidalo stavbo svoje izomike na neporušnih temeljih krščanskih načel, na smer-

nicah, ki jih je začrtal veliki Leon XIII. celemu krščanskemu svetu v znameniti okrožnici »Rerum Novarum«.

Na teh večnih temeljih gradimo Slovenci svojo stavbo še danes. Prav posebno smo mi primorski Slovenci trdno prepričani, da bomo ohranili svojo narodno samobitnost le, če uravnamo vse svoje prosvetno in gospodarsko življenje po naukih našega očeta Kreka. Kako iz zlobe je potemtakem porojena sumnja, da so n. pr. naša društva ali druge organizacije legla protidržavne propagande. Vse naše delo je razgrnjeno ko na dlani. Ono teče že skoraj pol stoletja po istih tirih in bo tudi teklo naprej, ker je ta nač. in ozko zvezan z našo narodno dušo. Znamenito priznanje nam je dal v tem pogledu Italijan sam, ki gleda stvari kot so in ne išče pod njimi skritih sil. Prav tako znamenito priznanje velja slovenski duhovščini. »Ponižni podeželski župniki so izvršili v ljubezni in zvestobi

gigantsko delo.« To delo, ki je smotreno začelo s Krekom, ni podtajno, skrivno, narekovano od tajnih političnih sil, marveč je javno dviganje ljudstva k duševni izomiki in pravemu gospodarskemu ter družabnemu redu. To delo vrši naša duhovščina in tudi na Primorskem še danes. Zato pa toliko bridkeje občuti naš človek, če lete krivični napadi na njegovo duhovščino, če se ji očita, da uganja protidržavno politiko. Ali je mar delo v ljudskih organizacijah protidržavna propaganda? Tisti, katerih se tiče, naj si ogedajo delo slovenske duhovščine popisano v listu »Squille Isontine« in morda se bodo dokopali do pravičnejšega in boljšega mnenja o slovenski duhovščini, o naših ustanovah in o značaju slovenske duše sploh. Kdor pa se neče iz zlobe poučiti, bo še zmeraj s svojim preziranjem kazal lastno duševno plitkost.

Priznanje, ki nam je daje nepriznanski Italijan, pa naj v nas še bolj utrdi zavest, da je treba korak neomajno usmeriti po poti, ki jo že hodimo!

Kaj se godi po svetu?

V torek popoldne ob peti uri in en četrti sta v palači Chigi v dvorani Zmage podpisala Mussolini in Bethlen prijateljsko pogodbo med Madžarsko in Italijo. To je zopet en člen več v zunanje političnih uspehih Italije. Inozemsko časopisje je novo pogodbo kaj različno komentirala. Toda ustvarimo si prej pravo sliko o novi politični pogodbi, potem se sodba sama od sebe izluči.

Rim in Budapešta se iščeta.

Dolgo pred podpisom so se vozili med Rimom in ogrsko prestolico diplomatski kurirji z načrti za pogodbo. Prijateljstvo med Italijo in Madžarsko so narekovali nekateri naravni razlogi.

Italija je že davno preje sklenila s celo vrsto srednjeevropskih držav razne pogodbe. Le z Madžarsko jo še ni vezal noben podpis. Zato je naravno, da je italijanska diplomacija vrgla oči na madžarsko republiko, ki je tudi važnega gospodarskega pomena. Saj vemo, da je v Podonavju in Potisju žitnica srednje Evrope. Prav plodna je tudi žitvinoreja. S tako državo je dobro stopiti v ožje stike.

Zunanje politični razlogi so tudi gnali državnike v Rimu, da so z Ogrsko sedli za mizo pogajanj.

Madžarski sami je pa še bolj bilo ležeče na tem, da se ustvari takovo prijateljstvo. Dežela je stisnjena med sosede, ki jo odrivajo od morja. Samostojna država, ki pa nima prostega izhoda k morju, ne more dihati iz polnih pljuč. Njeni izdelki se prodajajo na trgu po cenah, ki jih določujejo sosede. Zato je bila tudi vsa povojna politika Madžarske obrnjena na jug, na izbiro jadranskih pristanišč. Nemara se bodo bravci še spominjali onega političnega pregleda o borbi za splitsko ali za reško luko. Jugoslovanski Split in italijanska Reka sta vabila madžarske trgovce. Treba se je bilo odločiti v tej prevažni gospodarski zadevi. Reko poznajo Madžari že izza svojega vladanja in jim je tudi bližje pri rokah. Pri izberbi so

pa bili merodajni tudi politični vzroki.

Madžarsko obdajajo krog in krog države Malega sporazuma. Se razume, da je Madžarski, ki ni članica te zveze, v takem objemu malce sitno. Zato se je ozrla po državi, ki ni v tej družbi.

Italija si je pa zopet od svoje strani prizadevala, da privabi Madžarske na Reko, ker se bo z večjim prometom tudi reško pristanišče povečalo. V mestu bo zavladalo blagostanje in pritožbe, da so pomoli prazni, bodo jenjale.

Vse te sile so delovale na to, da sta se našla Rim in Budapešta.

Znano je, da je italijanska diplomacija ena najboljših. Še vedelo se ni, da bo prišlo do podpisa prijateljske pogodbe, in že so v Rimu naredili za Madžarske laskavo kretanje, ko so jim ponudili nazaj neke stare listine iz časov kralja Matjaža Korvina. Te listine so zgodovinske vrednosti. Ta Mussolinijev korak je dobro vplival na madžarsko dušo, ki ljubi svoje legendarne junake. Še bolj je utrl pot za politično pogodbo zadnji obisk madžarskega prosvetnega ministra grofa Klebelsberga. Ministra so v Rimu in po Italiji sprejemali z vsemi častmi.

Pogodba.

Madžarski ministrski predsednik Bethlen ni imel prav lahkega stališča, ko se je napravljal v Rim. Opozicija v budimpeštanskem parlamentu je vložila ostro interpelacijo proti Bethlenu, češ, da hoče Madžarsko vpreči v voz Italije. Toda ta zaletavanja niso Bethlena spravila v stran od začrtane poti. Že v ponedeljek zjutraj se je pripeljal grof Bethlen s svojo ženo v Rim. Že na postaji so madžarskega zastopnika slovesno sprejeli. Podtajnik zunanega ministrstva Dino Grandi je Bethlenovki izročil prelep šopek rož prevezan z madžarsko in italijansko trobojnico. Opoldne je Bethlen prvič stopil do Mussolinija in se z njim razgovarjal poldrugo uro. Tu sta se prvič pomenila. Po razgovoru je Mussolini odlikoval madžarskega ministra z visokim itali-

janskim redom sv. Mavricija in Lazarja. Popoldne je Mussolini vrnil obisk v »Grand Hotelu«.

V sredo popoldne pa se je pogodba podpisala. To je cel protokol raznih določb. Glavnih, splošnih členov je pet. Prvi pravi, da bo vladalo med kraljestvom italijanskim in ogrskim trajno prijateljstvo in mir. Drugi členi pa določajo, da se bodo vsa nesoglasja poravnala mirnim potom. Kako se bo to vršilo, določuje zopet poseben protokol.

Posebne določbe veljajo glede uporabe reške luke. Madžari bodo imeli pred drugimi posebne predprave in ugodnosti. Tudi lastno carinarnico bodo imeli Madžari na Reki.

Ko sta državnik pogodbo podpisala, je Mussolini izročil Bethlenu že omenjene listine »Codices Corviniiani«.

Nato so sledili sprejemi pri kralju. Danes bo sprejel madžarskega zunanjega ministra tudi papež.

Glasovi o novi pogodbi.

Prav gotovo je, da sta obe državi pogodbenici zadovoljni. Grof Bethlen je preko znanega »Giornale d'Italia« izjavil, da nova pogodba ni proti nikomur naperjena. Najmanj seveda proti Jugoslaviji s katero se bo morala Madžarska pogajati. Saj teče železnica iz Madžarske na Reko preko jugoslovanskega ozemlja. Zato bo treba še rešiti različne tehnične potankosti glede prometa po jugoslovanskih tleh. Tudi drugi madžarski državnik pišejo, da je z novo italijansko madžarsko pogodbo združeno vprašanje madžarske jugoslovanskega zblizanja. Bivši ogrski zunanji podminister Beck piše v vodilnem dunajskem listu »Neue Freie Presse«, da tudi vprašanje ogrske nevtalnosti, ne sme biti vezano na kake pogoje, ki bi prikrajšali tiste sosede s katerimi hočemo živeti v dobrih odnosih.

Italijanski in madžarski zunanji minister sta se razgovarjala, kar je povsem naravno, tudi o mednarodnem položaju Madžarske. Glede tega se je pa grof Bethlen izrazil, da je »umestno, če se ohrani primerna rezerviranost«.

V Budimpešti slavijo vladne stranke novo pogodbo kot izreden dogodek in hvalijo Bethlena, da se je orientiral na italijansko plat.

Levičarsko časopisje Francije je vsled nove pogodbe slabo razpoloženo proti Italiji in celo sumnič, da je pogodba naperjena proti kaki tretji državi.

Iz zunanje političnih razlogov je tudi važno, da je madžarski poslanik v Belgradu o sklenjeni pogodbi obvestil tudi jugoslovanskega zunanjega ministra. To kaže, da ne bo nastalo novih nesporazumov na Balkanu, ko se je komaj eden polegel. Ne želi si jih nobena država, še najmanj Ogrska in Jugoslavija, ki sta navezani na dobro sosedstvo.

Okno v svet.

Pogajanja med Jugoslavlani in Grki.

V bližnjih dneh se bodo pričela pogajanja med Jugoslavijo in Grčijo zaradi proste luke v Solunu in zaradi skupne uprave železnice Gjevvelija—Solun. Ob tej priliki bo morda prišlo tudi do tesnejših stikov med obema sosednjima državama.

Prestolonaslednik brez pravic.

Smrt romunskega kralja ni še nastopila. Pričakujejo jo pa sleherni trenutek. Glede nasledstva ni še nič gotovega. Govori se le, da se bosta oba mogotea Avarescu in Bratianu tudi s silo uprla, če bi se hotel prestolonaslednik Karel vrniti v domovino in prevzeti deščino.

Je napačno videl.

Francoski prosvetni minister Herriot se je vrnil z Dunaja v Pariz. Močno hvali avstrijske Nemce in pravi, da je Avstrija prav navdušena za Francijo. Na priklopitev k Nemčiji, da jih le malo misli. V tem se je pa Herriot bržkone vštel. »Berliner Tageblatt«, ki to vest pri- naša, je zato natisnil na koncu kar tri vprašaje.

Proti diktatorju.

V Madridu so zopet zaprli štiri visoke častnike, ker so jih obdolžili, da so hoteli vreči Primo de Riverovo diktaturo.

Poravnani spor?

Iz Rima prihajajo vesele vesti, da so že začela pogajanja za poravnavo napetosti med Jugoslavijo in Italijo. Od jugoslovanske strani vodi pogajanja poslanik Rakič.

Kriza v Berlinu.

Nevarnost je, da bo vlada v Berlinu spet zagazila v težave. Zunanji minister Stresemann in njegova ljudska stranka se namreč vpirajo konkordatu s sv. stolico. To je izzvalo v vrstah katoliškega centra ma razumljivo ogorčenje. Če se ne sporazumejo, bo vlada padla.

Kitajsko Kitajcem!

Angleško časopisje z veseljem poudarja, da se ta klic med Kitajci čim dalje bolj uveljavlja. Torej ne več: Kitajsko boljševikom. Vidi se tudi, da se skušajo Angleži sporazumeti z Japonci. Toda dosti je odvisno od zadržanja Amerike. Če se bo ta nevtralnno držala, so Kantonci svoje zmage lahko sigurni.

Zločin iz zavisti.

Italijanski letalec De Pinedo je na svojem poletu čez Ameriko k obali Tihega oceana pristal v državi Arizona. Tu se je zgodil zločin, ki je za čas prekinil drzni polet. Medtem ko so pripravljali bencin za letalo, je zločinska roka podtaknila ogenj, ki je letalo »Santa Maria« vničil. Brž je De Pinedo nesrečo javil v Rim. Mussolini je bil ravno pri slavnostni pojedini z madžarskim zunanjim ministrom, ko so mu javili, kaj se je zgodilo. Odredil je, naj se pošlje v Ameriko brž drugo letalo, da se bo mogel polet nadaljevati.

V bratskem objemu.

Predavanje, ki je je imel v Ljubljani bolgarski poslanec Kostov o zблиžanju jugoslovanskih narodov, je sijajno uspelo. »Unionska« dvojica je bila polna. Po govoru je šla po mestu povorka, ki je vzklikala: »Naj živi Bolgarija, živijo združeni južnoslovanski narodi!«

Samski davek.

Kakor je znano, morajo podjetja plačati samski davek za svoje uslužbence do 15. aprila pri pristojni pokrajinski zakladnici. V Gorici ne bo še do 15. aprila urejena zakladnica za goriško pokrajino. Zato bo treba plačati davek pri videdemski zakladnici.

Goriško udruženje industrijalcev nam javlja, da bo njegov urad odprt vsak dan od 13. aprila od 10. do 12. ure dopoldne v ta namen, da bo zbral od udruženih tvrdk denar, ki ga morajo podjetja plačati od svojih uslužbencev za samski davek in da zbere tudi predpisane prijave. Urad ima svoj sedež v Gorici, Corso Vitt. Em. III. št. 10.

Nov prosvetni šef.

Prosvetni šef pri ljubljanskem velikem županstvu dr. Lončar je šel s svojega mesta. Prosvetni šef je postal profesor dr. Karel Capuder, ki je bil pred vojno v Gorici in je dosti deloval v krščansko socialnih organizacijah. — Prav tako je zamenjal v Mariboru dr. Poljanca profesor Kotnik.

Velikonočne potice.

Prišlo je dovoljenje, da se bodo smele peči pet dni pred in pet dni po veliki noči slaščice in potice po krajevem običaju iz mešane moke.

Proti umazani knjigi.

Poslanci češke Ljudske stranke so stavili predlog za zakon proti pohujšljivemu tisku. Ustanovijo naj se, tako zahtevajo, posebne nadzorne komisije pri občinskih knjižnicah. Nemčija že ima

tako postavo. Druge države se za- dovole samo s kakimi tablicami po zidovih, kjer svare pred nenrav- nostjo.

Prepovedan humor.

Francoska vlada je prepovedala v svoji državi znani rimski humo- ristični list »Il Travaso delle Idee«.

O vspenjačah.

Člen 59. novega zakona o javni varnosti določa, da je potrebno posebno dovoljenje za napravo vspenjač, ki prevažajo osebe ali pa blago, ki ga spremljajo osebe. Dovo- ljenje daje pristojna prefektura.

Člen 34. kr. odloka zakona je odredil, da je treba za prvotno dovo- ljenje plačati lir 800 ter lir 100 vsako leto za obnovo te koncesije. Finančna uprava je v smislu teh določil zahtevala plačilo lir 800 tudi od vseh obrtnikov, ki so imeli vspenjače že pred zgoraj omenjenim zakonom in ne samo od onih, ki so zgradili vspenjače šele po omenjenem zakonu.

Sedaj pa nam sporoča udruženje industrijalcev v Gorici, da je finančna uprava pristala na to, da bo zahtevala plačilo lir 800 samo od onih obrtnikov, ki zgradijo novo vspenjačo, dočim plačajo oni obrtniki, ki so imeli vspenjačo že pred zgoraj omenjenim zakonom tudi za prvotno dovoljenje samo lir 100.

Obrtniki, ki so plačali za to do- voljenje lir 800, naj vložijo čimprej na finančno ministrstvo prošnjo, da jim povrne razliko lir 700: če bi finančna uprava zahtevala tudi še v bodočnosti od onih obrtnikov, ki so že prej imeli vspenjače lir 800 za izdajanje dovoljenja, naj zavrnejo to zahtevo in naj predlagajo, da naj se finančna uprava tostvarno informira pri finančnem minist- strstvu.

Udruženje industrijalcev deluje tudi na tem, da se taksa zakonitim potom zniža sploh. O uspehu bodo poročali časopisi.

Kolkovna pristojbina.

Razne tvrdke so se obvezale plačati za svoje uslužbence liktorsko posojilo v obrokih. V ta namen so tvrdke priredile posebne izkaze, na katerih zaznamujejo posamezne vplačane broke.

Mislilo se je, da bi bilo potrebno te posebne izkaze kakor druge raz- čune kolekovati. Udruženje indu- strijalcev v Gorici nam sporoča, da so ti izkazi prosti kolkovne pristoj- bine, kar je določilo finančno minist- strstvo v okrožnico od 19. marca št. 57785, ki jo je doposlalo finančni intendanci v Rimu.

DNEVNE VESTI.**Osebna vest.**

Msgr. dr. J. Ličan je, hvala Bogu, že toliko okreval, da lahko mašuje v svojem privatnem stanovanju. Že- limo, da bi čimprej popolnoma ozdravil.

Enajststoletnico

smrti sv. Cirila in Metoda bodo v Rimu na slovesen način praznovali. V cerkvi sv. Hieronima bo slovesna služba božja po grško-orientalskem obredu v staroslovenščini. V omen- jeni cerkvi so shranjeni tudi neka- teri ostanki sv. Cirila.

Šolstvo pri gradiščanskih Hrvatih.

Malo je znano, da živi v avstrijski republiki tudi nekaj tisočev Hr- vatov. To so takozvani gradiščanski Hrvati v nekdanji zapadni O- grski (Burgenlandu). Ti Hrvati so se ob prihodu Turkov izselili iz svoje prvotne domovine in so ži- veli pod ogrsko nadoblastjo. Ko je po svetovni vojni ta hrvatski dro- bec pripadel pod Avstrijo, so se tudi razmere spremenile. Kakor tr- dijo nemški listi, je dunajska vla- da dala tej manjšini precejšnjo šolsko samoupravo. Na vseh šolah je vpeljana hrvaščina kot učni je- zik. Nemščina je obvezna 5 teden- skih ur. Gradiščanski Hrvati imajo danes 40 ljudskih šol v maternem jeziku. Od l. 1922. imajo tudi svoje- ga šolskega nadzornika in v hrva- ščini pisane učne knjige. Baje sta

oba poslanca gradiščanskih Hrva- tov Tomšič (socialni demokrat) in Jandrišević (krščanski sociallec) iz- razila zahvalo za pametno vladno šolsko politiko.

Ruski koncert.

17. t. m. bo prišel v Gorico slove- či svetovni zbor kubanskih koza- kov. Vrača se iz umetniškega poto- vanja po Ameriki in Avstraliji. Svojo umetnost bo pokazal tudi v Gorici v Verdijevem gledišču.

Poitalijančenje priimkov.

Ministrski svet je na torkovi seji raztegnil odredbo, po kateri se mo- rajo pisati v italijanskem načinu (pravopisu) imena tistih družin, ki so italijanskega ali latinskega izvo- ra, tudi na Julijsko Krajino. Doslej je ta zakon veljal le za južno Tirol- sko, kjer je Avstrija ponemčila ita- lijanske priimke.

Prebivalstvo Jugoslavije.

Po zadnjih statističnih podatkih ima Jugoslavija 12.017.000 prebiva- cev. Žensk je kakih 200.000 več ko moških. Srbov in macedonskih Slo- vanov je kakih 5½ milijonov, Hrva- tov 3, in Slovencev okoli 1 milijon in en četrt. Največji narodni manj- šini sta nemška in madžarska.

Objava.

Z ministrskim odlokom od 15. marca t. l. je bila raztegnjena moč razsodiščne komisije za zasebne nameščence tudi na goriško po- krajino.

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

I.

Aretiran.

Čolna privezana ob majhen po- mol v vrtu sta se zibala v temini; skozi gosto meglo so svetlikala ok- na proti jezerski obali. Skozi obla- ke je včasih pomežiknila zvezdica in lahka sapa je zavela preko vod- ne gladine.

Arsène Lupin je stopil iz kioska, kjer je kadil cigareto. Nagne se k pomolu:

»Grogaid! Le Ballu... sta tu?«

V vsakem od obeh čolnov se dvigne po ena postava:

»Da, gospod!«

»Pripravita se! Čujem, da se avto z Gilbertom in Vaucherayem že vrača.«

Ni se motil: svetli stožec posveti izza ogla in iz avtomobila skočita dva moža s čepicami in zavihanimi ovrtniki.

Bila sta Gilbert in Vaucheray — Gilbert mlad mož dvajsetih do dva- indvajsetih let, s simpatičnimi po- tezami in gibčnih ter krepkih gi- bov — Vaucheray, majhen, siv, z bledim, razoranim obrazom.

»No,« vpraša Lupin, »sta poslan- ca videla?«

»Da,« odvrne Gilbert, »ob sedmih štirideset se je odpeljal v Pariz.«

»Torej imamo prosto pot?«

»Popolnoma. Vila »Marija Tere- zija« nam je na razpolago.«

Lupin ukaže soferju, ki je obse- del pri krmilu:

»Ne čakaj tu. To bi vzbudilo po- zornost. Točno ob desetih se vrni, potem naložimo — seve, če se pod- jetje posreči.«

»Čemu bi se ne,« meni Gilbert.

Avto se odpelje in Lupin odgo- varja po poti k jezeru:

»Čemu? — Ker nisem jaz pod- jetja pripravil. — Zato imam le pol zaupanja.«

»No, gospod, saj delam že tri le- ta z vami... in menda že začenj- kam razumevatil!«

»Da, moj mladi, začenjaj,« reče Lupin, »in zato se bojim policije... Naprej, vstopi... In ti, Vaucheray v drugi čolni! Tako, odrini... na tiho!« —

Grogard in Le Ballu, veslača, sta krenila desno proti nasprotne- mu bregu.

Lupin se približa k svojemu spremljevalcu in vpraša po tiho:

»Povej, Gilbert, si ti prišel na to misel ali Vaucheray?«

»Prav zares ne vem več natanko... že pred tedni sva o tem govorila.«

»Mu ne zaupam... Je slab zna- čaj... Sploh se sprašujem, zakaj se ga ne znebim...«

»O, gospod.«

»Da, da! To ti je nevaren brate...«

Malce preneha in nadaljuje:

»Torej si prav gotov, da si videl poslanca Daubrecqua?«

»Na svoje oči, mojster.«

»In veš, da ima v Parizu opravi- lilo?«

»V gledišče gre.«

»Prav, toda služinčad je ostala v vili v Enghienu?«

»Kuharica je odpuščena. Sluga Leonard, zaupnik Daubrecquov, ča- ka na gospodarja v Parizu; pred e- no po polnoči jih ne bo nazaj. Toda...«

»Toda?«

»Na vsak način moramo računati še na kak slučaj. Daubrecq je mu- hast. Lahko se iznenada vrne. Mo- ramo pač tako urediti, da smo v eni uri gotovi.«

»Imaš ključ?«

»Na teraso.«

»Je ta vila v parku?«

»Da, »Marija Terezija«. Sosedni vili sta že par tednov prazni. Ima- mo torej dovolj časa, da odnesemo kar nam ugaja.«

Zavili so v majhen pristan, odko- der so vodile stopnice k vili. Lupin meni, da bo nakladanje šlo lahko spod rok. Nenadoma preneha:

»Ljudje so v vili. Vidite... luč!«

»To je plinska svetilka... luč se ne premika.«

Grogard ostane pri čolnih za stražo, Le Ballu krene po obrežni stezi, Lupin z ostalima dvema spremljevalcema se tihotapi v senci proti vili.

Gilbert stopi prvi gor. S tipanjem vtakne ključ v ključavnico. Tri ose- be vstopijo. Skozi neko špranjo sije svetloba.

»Vidite, mojster,« opozori Gil- bert.

»Hm,« pravi ta, »zdi se mi, da luč ni več tam, kjer je bila.«

»I, kje pa?«

»Ne vem... Je tu salon?«

»Ne,« odvrne Gilbert, ki se ni bal glasneje govoriti, »posestnik se je iz previdnosti omejil le na prvo nadstropje. Le v njegovi sobi in v sosednjih bomo kaj našli.«

»Kje so stopnice?«

»Desno, za zaveso.«

Lupin se obrne k zavesi in jo raz- grne, kar se iznenada odpro štiri korake na levo neka vrata in se prikaže bleda glava s prestrašenimi očmi. (Dalje.)

Prijave uslužbencev.

Iz seznamov je razvidno, da niso še vse tvrdke prijave svojih uslužbencev kot je bilo določeno do druge polovice marca. Zatorej vabi udruženje trgovcev in obrtnikov, da brž store svojo dolžnost, da ne zapadejo globi do 2000 lir.

KAJ DOSEŽEŠ,

ako daš na mizo skledo hrane, ki družini ne diši in ki ostaja. Kupi rajši dobro hrano, ki so jo vsi veselili. Taka hrana so testenine »Pekate«. Zanesljivo prave so le one v zavojih po 1/2 in 1 kg z napisom »Pekate«.

O identitetnih izkaznicah.

Namen identitetnih izkaznic v smislu zakona o javni varnosti gotovo ni bil, da bi se ljudem povzročale neprijetnosti in brezpotrebne sitnosti. Namen zakona je bil vprav ta, da obvaruje ljudi, ki zapuščajo svojo domačo občino pred sitnostmi in da olajša organom javne varnosti delo pri vzdrževanju javnega miru in reda sploh. Zato smo v našem listu ponovno opozarjali na potrebo, da se dajo občinskim načelnikom točna in enotna navodila pri izpolnjevanju osebnih izkaznic, posebno kar se tiče narodnosti osebe, ki zaprosi identitetno izkaznico. V tem pogledu se pa še vedno različno postopa: nekatere občine izpolnjujejo to zadevno rubriko na izkaznici z »narodnost italijana«, druge z »narodnost slovena«, zopet druge z »narodnost italijana, lignua d'uso slovena«. Pravilna pa je za Slovence samo druga izpolnitev; to je na izkaznicah, ki se izdajajo Slovincem, bi morala biti označena njihova narodnost za slovensko.

Opozarjamo oblastva na naslednje nepravilnosti.

Prejemamo pa od mnogih strani tudi še druge pritožbe. Ljudje se vprašujejo po osebnih izkaznicah ne samo na potovanjih, temveč tudi v domači vasi, kar ustvarja med ljudmi gotovo nepotrebno nevoljo.

Posebno pa se mnogi pritožujejo, da se jih označuje brez vsakega povoda za osumljene in nevarne osebe v smislu čl. 3. zakona o javni varnosti in da se po gotovih občinah zahteva kar od vsih odtis prstov. (Impronta del dito indice sinistro.) Gotovo ni prijetno za marsikatero kmeta, trgovca, obrtnika ali pa delavca, če se jih brez vsakega povoda označuje v identitetni izkaznici za nevarne elemente. V domači občini jim to mnogo ne škoduje, ker jih domači orožniki poznajo. Vse drugače je pa za one, ki potujejo. V tem slučaju se jih res izpostavlja pred brezpotrebno nevarnostjo, sitnostjo, neprijetnostjo in neopravičeno sumničenja.

Kdaj je potrebna identitetna izkaznica?

Identitetne izkaznice so po zakonu predpisane prav za prav samo v slučajih členov 3, 34, 107, 114, 120, 121, 123, 129, 131 in 136. To so slučajji, ki se skoro ne tičejo našega ljudstva. Vendar jih bomo radi na tančnosti pojasnili v prihodnji številki »Gor. Straže«.

Naš nasvet.

Člen 158. zakona o javni varnosti določuje: »Organi javne varnosti (predvsem orožniki) smejo osebo izven domače občine, ki se jim zdi sumljiva in ki se jim ne more izkazati z osebno izkaznico ali s kakim drugim dokumentom, ki mu gre vera, predstaviti krajevnemu oblastvu javne varnosti (nedežastu). Občinski načelnik ima pravico, če se mu zdi sumnja opravičena, prisiliti osebo, da se povrne v svojo občino.«

Ker je ta člen zelo širok in ker zamorejo organi javne varnosti vsakogar, ki ga ne poznajo, osumi-

ti, posebno še če so v izvrševanju svoje službe zelo natančni in strogi, smo svetovali in svetujemo ponovno, da si vsaka nad 15 let stara oseba priskrbi osebno izkaznico; posebno še radi tega, ker ni draga; potrebne so tri slike brez klobuka in glavne rute.

Zato določuje čl. 159., da mora občinski načelnik vsaki osebi, ki je stara nad 15 let in ki ima v dotični občini svoje stalno bivališče ali če tudi samo začasno biva v občini na njeno zahtevo izdati osebno izkaznico. Osebna izkaznica velja za tri leta.

Pravica do rekurza.

Osebe, ki mislijo, da se jim je zgodila krivica, ker se je proti njim uveljavil čl. 3. zakona o javni varnosti, opazarjamo, da lahko rekurirajo proti temu ukrepu na pristojno višje oblastvo tekom 10 dni, ko jim je bila izdana osebna izkaznica. Če pa je rok že potekel, naj vseeno rekurirajo.

Obračamo se tudi do g. prefekta, da da enotna navodila podrejenim oblastvom posebno radi uporabe čl. 3. zakona o javni varnosti, da se ne bo po nepotrebem razbujalo naše ljudstvo in delala marsikomu občutna krivica.

Pst! Samo za gospode!

Če si v predvojni dobi listal po ilustrovanih listih, ki so jih izdajali dunajski židje, si zagledal med divjimi slikami v umorih in slastnimi poročili o zločinih kričave inserate tele vrste:

Pst! Samo za gospode!!!
Čista Suzana

Radi pikantnih scen trikrat zaplenjeno!

Cena samo eno krono!

Ilustracije po naravi!

Razpošilja diskretno

Samson Silberstein & Comp.

In za takim vabilom si zagledal mastni, v širok, ostuden nasmeh razkrečeni obraz brezdušnega človeka, ki trguje s človeškimi zlimi nagnenji, ki hoče iz tragičnih napestosti v dnu človeške duše kovati profit.

Toda, ne razburjajte se! To je namreč umetnost! In umetnost je sveta, vzvišena, avtonomna! Za umetnost ne veljajo zakoni o dobrem, plemenitem; ne zakoni resnice; ne zakon, da je vsak človek — tudi pisatelj in umetnik — odgovoren za svoje socialno dejanje. Ne, umetnost sme biti zibelka svinjarij, splošna zastrupljevalnica. Zakaj dobe se umetniki, ki sodijo vrednost umetnin takole:

»Oh, kakšna močna paprika! To se bo mladim ljudem kar mešalo, tako jih bo požgečkalo! To se pravi učinkovito pisati! To je umetnost!«

Ampak, velečislani gospodje umetniki s papriko, take in še

večje uspehe dosejajo neke vaše tovarišice kar obrtoma in brez sitnega pisarjenja. Razlika je samo ta, da se one ne ogrinjajo v čarobni plašč »svete, avtonomne, vzvišene umetnosti«, ampak kar iskreno povedo, da služijo »moči teme«.

Prosim, ne zamerite tej primeri! Morda je malo žaljiva za umetnike paprikaše. Saj oni ljubijo narod. Saj oni pišejo svoje svinjarije v mili slovenski govorici, saj bogatijo naš revni jezik z izrazi in frazami in cvetkami, ki so bohotno pognale na dehtečem polju dunajskih kabaletov in tržaškega starega mesta. Prosim, to polje je res dehtivo in cvetke so bohotne — saj so zrastle na gnoju! Torej, naj mi ne pride kak ozkosrčnež, ki bi si drznil manjšati ali celo popolnoma odrezati velikanske zasluge slovenskih umetnikov-paprikašev za evropsko kulturo na sploh in za mili slovenski jezik posebej! V tem si moramo biti edini, ker v slogi je moč milega naroda intakodalje. Sicer pa: Pst! To je samo za gospode! Namreč gospe in gospodične teh svinjarij ne prenesejo. Ne! Gospod umetnik je prepričan, da niso še dovolj skvarjene, da bi uživale mažarski paprikaš. Samo za gospode, prosim! Ti imajo tako kosmato vest in tako usnjat želodec, da vso to žilindro edinjaške umetnosti mirno in z užitkom prebavijo v čast in raz mile domovine, složne in edine — hup — hup!

Veliki umetnik Lev Nikolajevič Tolstoj je zapisal paprikašem celoga sveta v spominsko knjigo tole sodbo:

»Če reven in lačen deček ukrade ljudem kos kruha, ga zaprejo. Če pa pisatelj — pod krinko vzvišene umetnosti — krade s podlim pisanjem mnogim ljudem mir srca, duševno čistost, plemenitost mišljenja, vero v dobro — ga slavijo in povdigujejo. Zapreti bi ga morali, ko zločinca prve vrste.«

No, to ni paprika, to je poper v nos in oči paprikašem! Jaz mislim, da je res prehud, a kaj bi paprikaše zapirali, posebno če so Slovenci?! Ali je treba novega razdora v slovenskih vrstah? Ne, ne! Tolstoj pretirava, on je hud mož. Zadoštuje le to, da spoznamo, kaj je umetnost — in kaj paprika; kdo je resen, po spolnjenju življenja in oblikovanju umetniških življenjskih vrednot težče umetnik in kdo pa paprikaš, ki je zveden v žgečkanju.

Paprika pa je samo za gospode in sicer za gospodo, ki so otvorili trgovino z njo. V imenu milega naroda ljube sloge in vzajemnega žgečkanja spričo bodočnosti naše nacije zdaj in vselej naj živi paprikaška umetnost, ki visoko drži prapor, na katerem blesti nje večno geslo:

»Pst! Samo za gospode!«

Pfficus.

Kaj je novega na deželi?**Medana.**

Ker ni nobenega dopisa iz Medane, ki bi o tem povedal, naj se pa danes zve. Za obč. načelnika imamo barona Codellija. Kmetje mu bomo zelo hvaležni, če bo spoznal naše kmečke potrebe. Za enkrat ga prosimo, naj občina kaj ukrene zaradi občinskega bika. Zdaj moramo goniti živino tja na krminsko mejo. To na se uredi. — Prizadeti.

Levpa.

(Iz popotne torbe.) Pred kratkim sem priromal v to prijazno vas. Ker je bil ravno praznik stopim v cerkev, ker je nekaj slovelo lepo petje. Toda vse je bilo tiho. Na kor hodi le nedorastla mladina. Čudno, da se za to nihče ne zmeni. Cerkveni ključarji bi morali skrbeti za cerkveni red. Duhovljani bi radi prispevali za harmonij; tudi enega

Na sporedu so tudi druge točke. Začetek točno ob treh popoldne. Vabimo vse okoličane, da nas v velikem številu posetijo.

Jazne pri Otaležu.

Že več let ni bilo v naši vasi nobenega mrliča. Sedaj so pa bili v kratkem kar trije v eni hiši. Pretekli teden smo položili k večnemu počitku posestnika Maksimiljana Mlakarja, par tednov poprej njegovo malo hčerko in te dni najmlajšega sinka. Bog jim daj večni mir!

Kakor povsod tako je tudi pri nas imel pust svoje norosti. V doljenih Jaznah so plesali kar tri dni skupaj. Srce me je bolelo, ko sem videl, kako so se vrtela mladoletna dekleta. Pust je končal svoje življenje, na pepelnico so ga vlekli pod Jazne v rupo in ga tam slovesno pokopali z muziko. — Poroka je bila v naši okolici samo ena. Upamo, da bo po veliki noči boljše, ker se več parov pripravlja za zakon. To pa daje upanje marsikateremu dekletu da tudi ona ne bo ostala samica.

Ponikve.

Pretekli petek dne 1. aprila zvečer, je obiskal angel smrti hišo tuk. gostil. Kobala p. d. Mrakovo. Žrtve smrti je bil 17 letni prvorojenec Kazimir. Še pred 7 tedni je pomagal očetu pri delu, danes ga ni več. Težka in huda bolezen ga je priklenila na posteljo, niti bolnišnica, ne domače zdravljenje ni moglo prepričati najhujšega. Bil je tih, miren mladenič, a vendar vesel, delo mu je bilo ljubo opravilo in ker je bil globoko razumen je bil velika opora domači hiši. Zato je tem hujši udarec za razžaloščene stariše.

Pogreb se je vršil naslednjo nedeljo popoldne. Že dolgo nismo imeli takega pogreba ob asistenci treh duhovnikov in tako številnega ljudstva iz domačih in iz sosednih krajev.

Društvo se mu je kot svojemu članu oddolžilo s tem, da se je številno udeležilo pogreba, društveni pevski zbor pod vodstvom g. Lapanje pa mu je zapel par ginljivih žalostink v slovo.

Hudo je prizadeta uboga družina, posebno starši ob nenadomestljivi izgubi ljubljene Kazimira; naj jim ljudi Bog nakloni svojo tolažbo in pa upanje na zopetno svidenje nad zvezdami. Tebi pa, dragi Mirko, želimo pokoj in mir v Bogu!

Zadlog pri Črnem vrhu.

Draga »Straža«, že odkar hodiš med ljudstvo, ni bilo iz naše vasi še nikakega dopisa razen par besedi, preteklo zimo. Zato sprejmi ta dopis, da bodo zvedeli ljudje o naših razmerah. Ustanovili smo mlekarstvo zadružno. Nimamo še pravega poslopja, upamo, da ga bomo kmalu z združenimi močmi napravili. Ali to je bolj nerodno, ker so zelo razstresene hiše, se je skoro bati, da bi prišlo do kakšnega nesoglasja. Vsak bo hotel blizu imeti mlekarno, pa ne bo mogoče vsem ustreči. Torej bo morala biti le v sredini, že tako imenovani na »sredi«, kjer so večji kmetje v bližini. Zdaj posnemljemo v dveh privatnih hišah.

Za šolo se menda pa prav nič ne mudi; že dolgo časa, oziroma več let, se zida samo na papirju. Končno bomo pa tudi sami, mogoče kaj zadržali, da ne bo morda šlo prav gladko. Eni bodo hoteli imeti tu, drugi zopet tam itd.

Končno naj še to omenim, da imamo tudi svojo godbo na pihala, za kar so zelo vneti fantje, če prav se morejo po tri četrt, tudi celo uro daleč hoditi učiti v takozvano »Malo goro«. Parkrat so presrbeli gospod župni upravitelj, da so nastopili pri slavnostnih procesijah. Za enkrat naj zadostuje. Če ne bo morda romalo to v koš, pa drugič še kaj.

mladeniča bi radi dali učiti se za organista in pevovodjo. — Iz Levpe grem v Zavrh. V gostilni se hočem pokrepčati s četrtom vina, a je bilo tako slabo, da sem precej videl, da ni rastle v naši deželi. Slišal sem, da čitalnica spi. Pač pa so tod v gospodarstvu oziru bolj napredni. Mlekarni dobro uspevati in še eno nameravajo ustanoviti. Po zelo slabi cesti krenem skozi seniški breg. Tam sem opazil, da se ljudje precej zanimajo za sadjerejo. Ko sem prišel v Avče, sem zvedel, da upajo v kratkem dobiti dušnega pastirja. Čakajo ga že težko.

Popotnik.

Temnica.

Na velikonočni pondeljek se bo de vršila v Temnici krasna veselo igra »Poslednji mož«. Igra je že splošno dobro znana, vseskozi napeta, da poslušalca takorekoč očara.

Listnica Kmečke-delavske zveze in Političnega društva »Edinosti« v Gorici.

1. *Gruden Ivan, Bukovo 101:* Zglasite se radi Vaše pokojninske prošnje ob priliki v tajništvu.

2. *Pipan Stefan, Kobljaglava:* V kratkem dobite najbrže odklonilen odgovor na Vaš rekurz.

3. *Starec Stanislav p. Franca:* Zglasite se ob priliki v tajništvu; če hočete odslej dobivati pokojnino v Trstu, morate vložiti na finančno intendanco v Tridentu prošnjo, da Vam nakaže denar v Trst. Tej prošnji morate priložiti svoj natančen naslov in potrdilo tržaškega županstva, da bivate res v Trstu.

4. *Br. Bog., Vrabče:* a) Sporočite nam ime, letnico rojstva, letnico smrti, polk sina, po katerem je zaprosila pokojnino M. M. Jakovce št. 22; b) glede Sk. Iv. Vrabče št. 6 pa Vam javljamo, da mu je bila pokojnina zavržena. Stranka je prejela 25. III. 1927 negativni odlok. Tajništvo je stranka naprosila, da napravi rekurz.

5. *Bat Rok, Vel. Žablje 77:* Ob priliki podrezamo v Trstu glede izplačila Vaše pokojnine.

6. *Tajništvu K. D. Z., Bovec:* Glede Mlekuža Adnarda bo treba posredovati v Rimu; goriška prefektura nima s tem nič opraviti. Sporočite nam letnico rojstva, polk, hišno številko E. M.

7. *Orel, Šepulje — Tomaj:* V Vaši zadevi bo tajništvo posredovalo.

8. *I. K. Košana:* V zadevi K. A. Prem št. 37 bo tajništvo posredovalo.

9. *Trošt Andrej, Padrič št. 13:* V Vaši zadevi bo tajništvo posredovalo.

10. *Grum Marija, Idrija št. 212:* Vložite potom županstva prošnjo za povišanje pokojnine.

11. *H. Žvab, Skopo:* Glede vojne odškodnine zglasite se ob priliki v tajništvu osebno.

12. *Ant. Bizjak, Hrašče 24:* Glede prošnje Vašega sina za skrajšanje vojaške službe pišite na Kmečko tajništvo v Trst pri »Malem listu«, Via Imbriani št. 9.

13. *Tomaž Likar, Črni vrh, Bela št. 1:* Sporočite nam ime, letnico rojstva in polk, pri katerem je služil Vaš sin.

14. *Kobal Joahim, Erzelj:* V Vaši zadevi bo tajništvo posredovalo.

15. *Vojak, Bača:* a) Podčastniška šola se je že pričela decembra. V jeseni bo ponovno otvorjena, podčastniška šola, kar bo razglašeno potom posebnih oglasov v vsaki občini. Takrat se lahko zglasite in zaprosite za sprejem v šolo. b) če hočete iti prostovoljno k orožnikom ali k finančni straži informirajte se pri pristojni tenenci v Tolminu, tam zveste vse pogoje; c) če pa hočete iti prostovoljno k vojakom, si lahko zberete poljubno polk in kraj. Prošnje za sprejem morate vložiti na poveljstvo dotičnega polka. Prošnji morate priložiti kazenski list, krstni list, izjavo očetovo, domovnico. *Tajništvo.*

„Širite „Goriško Stražo“

Plačam najvišje cene za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, vereric, jazbecov in

krto v.

WALTER WINDSPACH - Gorica, Via Carducci 6

Listnica uredništva.

Dopis iz Pedrovega: Je preveč osebno, zato je šlo v koš.

J. B., Kobjeglava: Zadeva je res neprijetna, toda s priobčitvijo dopisa bi se spor še povečal. Poskušajte mogoče osebno posredovati. Pozdrav.

Zgubljeno. — V nedeljo, dne 3. t. m. je neka oseba na poti od Solkana na Sv. goro zgubila uhan z briljanti. Pošten najditelj je naprosen, da ga odda v naše upravnništvo, kjer prejme dobro nagrado.

Velika izbira prenosljivih gramofonov, plošč, igel itd. — Velika zaloga fotografskih šip in papirja za fotografe; fotografski aparati itd. *Tvrđka E. Vokulat & Co. Gorica, Corso Vitt. Em. III. št. 7. — Tel. 3—47.*

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem se preselila s svojo trgovino z mrtvaškimi predmeti iz Raštela v **NUNSKO ULICO št. 10.** Trgovino sem izpopolnila z vsakovrstnimi predmeti. Cena rakev za odrasle je od 70 lir naprej.

Pavsič Terezija, Nunska ulica 10.

SEMENA.

Domača črna triletna detelja, lucerna, trave čiste in mešane z deteljo, krmilna pesa nemška »Mamuth« in »Eckendorff«, čebulček in vsa vrtna semena dobite v trgovini **JOSIPA MUNIHA, Sv. Lucija ob Soči.**

PRODA SE

Lepo vinogradno posestvo

38 oralov izmere, medtem 4 orali novozasajenega in dobro rodečega vinograda, 6 oralov gozda za sečnjo, veliki sadonosniki, prvovrstni trvaniki, velika stiskalnica in z vsem potrebnim inventarjem, hiša in gospodarska poslopja, vse v najboljšem stanju. Posestvo je oddaljeno pol ure od železniške postaje Poljčane ter leži ob progi Poljčane-Konjice-Zreče. Podrobna pojasnila daje tvrdka **A. Grundner, lesna industrija Zreče pri Slov. Konjicah.**

Lloyd Sabauda.

Prihodnje voznje:

v Severno Ameriko:

»Conte Rosso« 22. 4. 1927.

»Conte Biancamano« 10. 5. 1927.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Principe di Udine« 26. 4. 1927.

»Conte Verde« 12. 5. 1927.

»Principessa Maria« 18. 5. 1927.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh.

v Avstralijo:

»Re d' Italia« 29. 4. 1927.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke za stopnik

F. Rosich, Gorica, Via Contavalle št. 4.

Delavnica »Centrale« Gorica — Viale XXIV Maggio št. 2. — Velika delavnica za motocikle in bicikle.

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Laboratorij otvoren že leta 1918. Sprejema od 9. do 12. in od 2. do 6., ob nedeljah in praznikih od 9.—12.

ACQUA DELL' ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafo, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

Za člane Mohorjeve družbe

List iz molitvenika „Reši dušo!“

— 9 —

O presladko Srce Jezusovo.

O presladko Srce Jezusovo, po rokah preblazene Device Marije darujem molitve, dela in trpljenje današnjega dne tebi v spravo za vse žalitve, ki jih trpiš v zakramentu presvetega Rešnjega Telesa, s teboj vred pa Bogu Očetu v vse tiste namene, za katere se mu ti sam vsak dan

Tako je tiskan molitvenik „Reši dušo!“

Molitvenik „Reši dušo“ obsega 400 strani, je lično v platno vezan, rdeče obrezen in tiskan z velikimi, razločnimi črkami. Obsegá tri sv. maše in vse druge običajne molitve.

Kdor je vpisan v Goriško Mohorjevo družbo, ga prejme za 4.70 lire. Cena za neude 7 lir. Kdor želi molitvenik „Reši dušo!“ prejeti po znižani ceni, naj se javi pri g. duhovniku, poverjeniku Goriške Mohorjeve družbe.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniska glavica

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 50,000.000

Din. 10,000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst. — **Agencije:** Logatec.

Vloge na knjižice po 4%.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.

Dobro znana tvrdka za izdelovanje manufaktur

GIUSTO VUGA

opozarja cenjene odjemalce, da je odprla nove prostore v Corso Vittorio Emanuele III št. 9 s krojačnico za dame in gospode in z bogato izbero raznovrstnega blaga.